

Udgift, som ikke har sin Hjemmel i Finantsloven eller Tilleggsbevillingsloven, hvilket efter min Mening ikke kan forstaaes anderledes, end at Udgifterne maa slutte sig til de bestemte Konti, hvorunder bestemte Instaffelser ere opførte i Finantsloven. Jeg har villet drage dette frem, naagtet jo Enhver har læst disse Betænkninger, fordi det forekommer mig, at det vilde være i høj Grad onskeligt, om vi maatte blive fri for denne Selvrædighed fra Krigsministeriets Side i Fremtiden. Jeg skal endnu gjøre en Bemærkning med Hensyn til Krigsministeriets Budget. Af Landsthingsudvalgets Betænkning vedkommende dette Ministerium ser man, at Udgiften til det militære Trykkeri, Trykningsomkostninger m. m. i det Hele taget er usædvanlig stor i Forhold til, hvad man kunde have det samme Arbejde udført for ved et sædvanligt Trykkeri, og det forekommer mig at være ganske urimeligt i en By som Kjøbenhavn, at maatte ty til at indrette et særligt militært Trykkeri, da man jo her med den største Lethed kunde have Udgang til at faae slige Arbejder udførte i andre Trykkerier. Der er en vis Tilbøielighed hos Krigsbestyrrelsen til at staa som en Slags Stat i Staten; den vil ikke gjerne have med andre Administrationsgrene at bestille. Vi erindre jo Alle, at den ikke vilde lade sig nøie med at faae sine almindelige Bekjendtgjørelser trykkede i de Tidender, som bleve indrættede for de øvrige Ministerier, men deri vilde absolut have sin egen Tidende ved Siden af, hvori den skulde have sine Bekjendtgjørelser indførte. Naar det nu endda kunde ske ligesaa billig, som man ellers kunde have det, naar det ikke var en saadan særlig Institution, saa vilde jeg sige, at man kunde lade det passere; men for det Første synes jeg dog ikke, at Bestræbelsen er ganske rigtig, og for det Andet er det jo aldeles forkert, og det er rent Pengespild saaledes at anvende meget Mere til dette Arbejde, end man kan faae det udført for i samme By og vistnok ligesaa hurtigt paa anden Maade. — Jeg skal dernæst med Hensyn til de Anker, som ere dragne frem under Marineministeriet, og som forresten have været behandlede under Finantsloven, kun gjøre den ene Bemærkning, at det dog er glædeligt, at man ikke kan paavise, at der er gaaet Bedragerier for sig ved det store Svind af Kul og det gamle, opsmædede Tjern, men det ses paa den anden Side, at der endnu er Punkter, som Udvalget har begjært Dplysning om, støttende sig til Revisoratet, og jeg vil da haabe, at jeg, naar man kommer til Bunds i Sagen, ikke ved den nærmere Underfølgelse skal blive forstyrret i det, som nu har vakt en vis Tilfredsstillelse hos mig. — Der er en anden Sag, som synes mig i noget besynderlig. Der staaer i Revisoratets Betænkning, og det tiltrædes af de Udvalg i begge Thingene, som have behandlet Revisoratets Betænkning, at der er en vis Formodning om, at det ikke er den tilbørlige Sver med Hensyn til Bestyrelsen af Sørp Akademis

Skove; man har, som det der er oplyst, gjentagne Gange begjært visse Summer til, derfor at udarbejde nye Distrikplaner for Skovbruget der og andre lignende Foranstaltninger, og gjort det med en vis Sver, men saa viser det sig, at naagtet den store Sver, som man havde med at forlange Pengene, ere de slet ikke bleve brugte. Det er en underlig Slaphed, der saaledes findes Sted; thi havde det været nødvendigt at forlange Pengene, saa forekommer det mig, at det ogsaa havde været nødvendigt at udføre det Arbejde for de bevilgede Penge, som man selv havde sagt var saa aldeles nødvendigt. Det er imidlertid nærmere eftervist i Statsrevisionens Betænkning, at man tværtimod har ladet Arbejdet ligge, og derimod har ladet sig Pengene bevilge. Nu vil jeg tillade mig at henstille en anden Betragtning om, hvorledes det kan hænge saaledes sammen med denne mindre Sver i Udvalget. Det er det Thing endvidere vistnok, at der flere Gange fra et Medlems Side, nemlig det erede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Fæderiffen), har været fremdraget forskjellige Spørgsmaal om Skovenes Behandling her i Landet, om Marsagen til det lidet Udbytte, man har af Skovene og lignende, og der har, grundet paa de Dplysninger, som derved fremkom, fra Thingets Side været gjort en Førdring om, at det maatte foretages saadanne Skridt, som dem, jeg før nævnte. Nu veed jeg ikke, om man blot tilsyneladende er gaaet ind paa at indbefomme Thingets Onske ved at begjære de fornødne Penge dertil, men man saa har ladet det, og her, fordi det var Noget, hvortil Initiativet var taget fra Rigsdagens, og og ikke fra vedkommende Bestyrelses egen Side. Jeg veed ikke, om det er det, at det ligger, jeg vil næsten hellere tro dette end det, som Statsrevisionen har troet, at man ligesom skulde have erkendt, at det var nødvendigt at faae disse Arbejder gjort, og derfor har forlangt Pengene, og saa dog alligevel Intet har gjort. Det ene kunde man undskylde med den memmefelge Saloufi, men det Andet forekommer mig at være en aldeles forkastelig Fremgangsmaade ligeoverfor Repræsentationen og ogsaa overfor den Minister, som staaer i Spidsen for Bestyrelsen, dersom det hidrører fra vedkommende sagkyndige Mand selv, som ere ansatte under Ministeriet. Enhver kan jo tænke sig, hvilken af de to Grunde det kan være, jeg vil ikke bestemt sige, hvilken jeg mener, at det er. — Jeg skal ikke negte, at det dog har noget vist Støbende for mig at se, at det netop skal træffe med Hensyn til en Begjæring, der er gjort fra Thingets Side, at man saa kun paa denne halve Maade er kommen den indøde ved at forlange Pengene, men derimod ikke ved at anvende dem. — Der er endelig et Punkt til, som flere Aar i Træk har været fremhævet af Statsrevisionen, og det forekommer mig høist besynderligt, at det kan vedblive at gaa saaledes. Der er bevilget Penge til, at Generaldecisor for det indirekte